

Izabela Gass

MATERIAŁY KONRADA GÓRSKIEGO
(1895 – 1990)
(2)

Konrad Górski urodził się 22 kwietnia 1895 r. w Wągrach pod Brzezunami (obecnie woj. łódzkie). W 1913 r. skończył prywatne Gimnazjum Wojciecha Górskiego w Warszawie i zdał maturę w V Gimnazjum Państwowym. W latach 1913 – 1915 studiował prawo na Uniwersytecie w Dorpacie, a w 1915 -1917 pracował jako nauczyciel domowy.

W 1918 r. podjął studia w zakresie filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. W 1921 r. przedstawił pracę, *Ewolucja stosunku Mickiewicza do racjonalizmu i wieku oświecenia w latach młodzieńczych*, na podstawie której w 1953 r. przyznano mu tytuł doktorski.

W latach 1922 – 1923 studiował bohemistykę na Uniwersytecie Karola w Pradze, równocześnie prowadząc tam lektorat z języka polskiego. Po powrocie do kraju do 1934 r. pracował jako nauczyciel języka polskiego w Gimnazjum Żeńskim na ul. Wiejskiej w Warszawie.

W 1929 r. uzyskał habilitację na podstawie rozprawy, *Grzegorz Paweł z Brzezin: monografia z dziejów literatury ariańskiej XVI wieku* i objął stanowisko docenta na Uniwersytecie Warszawskim.

W 1934 r. otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Po zamknięciu uczelni pracował w wileńskiej bibliotece Akademii Nauk Litewskiej SSR i brał udział w tajnym nauczaniu.

Od 1945 r. pracował na Uniwersytecie Toruńskim na stanowisku profesora nadzwyczajnego i dziekana wydziału humanistycznego. W 1950 r. z powodów politycznych został odsunięty od zajęć dydaktycznych i do 1956 r. pracował w Instytucie Badań Literackich PAN. Powrócił na Uniwersytet Toruński w 1956 r. i pracował na tej uczelni do przejścia na emeryturę w 1965 r.

Był członkiem Polskiej Akademii Umiejętności (1947), Polskiej Akademii Nauk (1969), Towarzystwa Kursów Naukowcy (1978). W 1964 r. podpisał tzw. „List 34”, skierowany przeciw cenzurze PRL, z którego po nagonce wycofał się. Był autorem kilkunastu książek m.in. o twórczości Adama Mickiewicza i Juliusza Słowackiego oraz z historii literatury reformacyjnej.

Zmarł 7 kwietnia 1990 r. w Toruniu.

Prace porządkowo- inwentaryzacyjne przeprowadziła Izabela Gass w 2020 r. Rozmiar zespołu wynosi 0,05 m.b. Spuścizna zawiera materiały zebrane w jedną jednostkę archiwalną, z 1955 r. Są to materiały warsztatowe.

W PAN Archiwum w Warszawie spuścizna otrzymała sygnaturę 2. Inwentarz liczy 1 jednostkę. W bazie szukajwarchiwach ma nr 482.

Źródła i bibliografia

1. https://pl.wikipedia.org/wiki/Konrad_G%C3%B3rski

INWENTARZ

1. Archiwum Główne Akt Dawnych
Wypisy źródłowe
1955, masz., l., k. 126